

hvortil de sidst er vurderede til Ejendoms-skyld". Jeg mener, man burde fjerne denne sidste Passus „dog mindst til det Beløb, hvortil de sidst er vurderede til Ejendoms-skyld". I Byernes Omegn, særlig hvor der er Villabebyggelse, men vel ogsaa, hvor det drejer sig om Smaahuse, er vi vel alle kendt med, at der under Krigen er sket Omvurderinger, der har sat disse Ejendomme op i Ejendomsskyldvurderinger; der er langt over, hvad deres Salgsværdi i Øjeblikket andrager. Det bliver da en Uretfærdighed overfor Arvinger, at de efter denne Lov vil blive tvunget til at betale Arveafgift af imaginære Værdier, og dette bør forhindres. Det kan ogsaa tænkes, at i opadgaaende Tider, hvor Ejendommene er vurderet for lavt til Ejendomsskyld, kan Samfundet ikke føle sig fyldestgjort ved denne Bestemmelse. Jeg mener, at der ikke bør staa andet end, at faste Ejendomme ansættes til deres Salgsværdi. Er man saa fra Skifterettens Side i Tvivl om, hvorvidt en Ansættelse er rigtig, har man jo Adgang til at faa en Vurdering foretaget, og ligeledes kan Arvingerne begære en Omvurdering. Her derimod forekommer det mig, at der tydeligt siges, at der skal betales Arveafgift af Ejendoms-skyldværdien, selv om denne er meget for høj. Jeg vil meget henstille til det ærede Udvalg at stryge denne Bestemmelse i § 18, forinden dette Lovforslag bliver Lov.

Hvad i øvrigt Ændringsforslagene angaar, kan vi for vort Vedkommende med akkurat samme Motivering, som det ærede Medlem Hr. P. Munch fremførte, tiltræde Mindretallets Ændringsforslag, ved hvis Vedtagelse jo Ændringsforslagene under Nr. 7 og 9 bortfalder af sig selv.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg kan tiltræde de af Udvalget stillede Ændringsforslag til Lovforslaget om Afgift af Arv og Gave. Med Hensyn til Skalaen skal jeg bemærke, at jeg har ment, at de Ændringer, der er indført i den, gør Udbyttet noget mere usikkert end efter den tidligere Skala, idet der er lagt stærkere Vægt paa Afgiften af de store Arvelodder, hvorved Udbyttet af den hele Afgift vil blive noget mere svingende end ellers, da det vil afhænge af, hvor mange af disse Lodder, der jo altid kun er et Faatal, der bliver Genstand for Arveafgift i det enkelte Aar. Men da der i øvrigt efter den foretagne Beregning maa antages at være Kompensation for Nedsættelserne, vil jeg kunne se bort fra denne Betænkelse og acceptere Skalaen.

Jeg maa derimod fraraade Mindretallets

Ændringsforslag om at lade Afsnittet om Gaveafgiften udgaa. Jeg tror ikke, denne Afgift vil volde Kontrolvanskeligheder, der nær kan sammenlignes med de Kontrolvanskeligheder, der har vist sig at være forbundet med at faa Arveforskud beskattet med Indkomstskat. Dette har vist sig at være meget vanskeligt, og jeg tror, den foreslaede Ordning vil virke langt mere sikkert og betryggende end den tidligere. Dernæst maa jeg bemærke, at hele Afsnittet om Gaveafgift jo er ment som en Lettelse, og forudsat at man kan gaa ud fra, at den gældende Lov med Hensyn til Indkomstbeskatning bliver overholdt, betyder det en overordentlig Lettelse i forskellige Tilfælde, baade med Hensyn til Bidragene til Børn og ligeledes i det hele taget med Hensyn til selve Forskuddene, saaledes som der nærmere er gjort Rede for i Lovforslagets Motiver og Betænkningen. Det er en afgjort Lettelse af den bestaaende Beskatning paa disse Omraader, og jeg vil ikke kunne anse det for forsvarligt at lade denne Afgift udgaa.

Til det ærede Medlem Hr. Boa skal jeg sige, at det er siden 1912 blevet et fast Træk i vor Skattelovgivning, at man saa vidt muligt baserer Værdierne af faste Ejendomme paa Ejendomsskyldvurderingen, som med alle de Ufuldkommenheder, den som alt Menneskeværk kan have, dog er et langt sikrere Grundlag end de tidligere meget svingende Vurderinger. Vi har jo noget lignende med Hensyn til Stempelafgiften ved Overdragelse af fast Ejendom, og jeg kan paa ingen Maade give Afkald paa det her ved Arveafgiften. — Med disse Ord kan jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i den af Udvalget foreslaede Skikkelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

§ 1

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 2—5 til § 2 af Udvalget

vedtoges uden Afstemning.

§ 2, saaledes ændret, og § 3

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 6 til § 4 af et Mindretal (Henningsen og P. Munch)

forkastedes med 97 Stemmer mod 18.